

No.

OSLO KOMMUNE
DEN GEOTEKNISKE KONSULENT

RAPPOR特 OVER:

supplerende grunnundersøkelser for nybygg ved
Oslo Tekniske skole.

Cort Adelersgt. 30.

R - 80 - 56.

27.august 1956.

*NO,A-1^{III}

HEIMDAL HURTIGHEFTET
A 4

OVERFØRT TIL KARTPLATE

DATO: 12/3-73

SIGN: A.N.E.

SEP. 86

ØML

Eaq

**Oslo Kommune
Den Geotekniske Konsulent.**

Rapport over:
**supplerende grunnundersøkelser for nybygg ved
Oslo Tekniske skole.**

R - 80 - 56.

27. august 1956.

- Bilag 1: Beringsplan med dybde til fjell og kote terreng
og antatt fjell ved hvert borpunkt.
- " 2 Diagrammer for prøveserie III.
- " 3 " " vingebering IV.
- " 4 " " " V.
- " 5 " " stabilitetsberegning.

1. Innledning.

Etter anmodning fra Byarkitekten v/evering. G. W. Anseth har Den Geotekniske konsulent for Oslo Kommune gått gjennom de foreliggende resultater av grunnundersøkelser for nybygg ved Oslo Tekniske skole.

I brev av 10. mars i år opplyser jeg at det materialet som er oversendt fra ing.firmaet Bj. Haukelid ikke er tilstrekkelig til å bedømme utgravingens stabilitet. Det var nødvendig å utføre flere borer. Dette er nu gjort og resultatene av disse blir framlagt i denne rapport.

Før å kontrollere eventuelle påstander om setninger av bygninger under og etter utgravingen for kjeller er det satt inn bolter i husenes grunnmurer. I midlertid vil det være en fordel at det blir satt inn flere bolter i bygningenes fer- og bakgårder. Det er nødvendig før å bestemme eventuelle differenssetninger.

Markarbeidet.

Etter retningslinjer fra den geotekniske konsulent har ing. firmaet Bj. Haukelid utført 1. prøveserie, Pr.III, og 2 vingeboringer, Vb IV og V. Beliggenheten av boringen er vist på bilag 1.

Diagrammer for beringene finnes på bilagene 2 - 4.

Vingebering.

Skjærfastheten bestemmes i marken ved hjelp av vingeber. Et vingekors som er presset ned i grunnen dreies rundt med en bestemt jamm hastighet inntil en oppnår brudd. Maksimalt torsjonsmoment under dreiningen gir grunnlag for beregning av skjærfastheten.

Grunnens skjærfasthet bestemmes først i "uforstyrret" og etter brudd i omrört tilstand.

Målingene utføres i forskjellige dybder.

Ved vurdering av vingeberresultatene må en være oppmerksom på at målingene kan gi gale verdier dersom det finnes sand, grus eller stein i grunnen.

Skjærfasthetsverdien kan bli for stor dersom det ligger en

stein ved vingen, og den målte verdi kan bli for lav dersom det presses ned en stein foran vingen, slik at leira omrøres før målingen.

Prøvetakning.

Med det anvendte prøvetakningsutstyr opptas prøver i tynnveggede rustfrie stålrør med en lengde på 80 cm og diameter 54 mm. Hele sylinderen med prøven sendes i forseglet stand til laboratoriet.

3. Laboratorieundersøkelser.

De oppatte prøver er undersøkt på ing.firmaet Bj. Haukelids laboratorium. Her blir de uforstyrrede prøver skjøvet ut av sylinderen. Deretter blir det skåret av et tynt lag i prøvens lengderetning, og dette laget blir tørket langsomt ut for konstatering av eventuell lagdeling.

Røykvekt, ρ (t/m^3) våt vekt pr. volumenhets.

Vanninnhold, W (%) angir vekt av vann i prosent av vekt av fast stoff. Det blir utført flere bestemmelser av vanninnhold fordelt over prøvens lengde.

Flytegrensen W_L (%) og utfullingsgrensen W_p (%) er bestemt etter metoder normert av American Society for Testing Materials og angir henholdsvis høyeste og laveste vanninnhold for plastisk område av omrørt materiale.

Plastisitetsindeksen I_p er differansen mellom flyte- og utfullingsgrensen. Disse konsistensgrenser er meget viktige ved en bedømmelse av jordartenes egenskaper. Et naturlig vanninnhold over flytegrensen viser for eksempel at grunnen blir flytende ved omrøring.

Skjærfastheten s (tf/m^2) er bestemt ved enkle trykkforsøk. Prøven med tverrsnitt $3,6 \times 3,6$ cm. og høyde 10 cm skjæres

ut i senter av opptatt prøve, Ø 54 mm. Det er gjennomgående utfört to trykkforsök for hver prøve.

Det tas hensyn til prøvens tverrsnittökning under forsöket.
Skjærfastheten settes lik halve trykkfastheten.

Videre er "uforstyrret" skjærfasthet s og omrört skjærfasthet s' bestemt ved konusforsök. Dette er en indirekte metode til bestemmelse av skjærfastheten, idet nedsynkningen av en konus med bestemt form og vekt måles og den tilsvarende skjærfasthetsverdi tas ut av tabell.

Sensitiviteten $S_t - S$, er forholdet mellom skjærfastheten i "uforstyrret" og omrört tilstand. I laboratoriet er sensitiviteten bestemt på grunnlag av konusforsök.

Videre er sensitiviteten beregnet ut fra vingeborresultatene. Ved små omrørte fastheter vil imidlertid selv en liten friksjon i vingeboret kunne influere sterkt på det registrerte torsjonsmoment, slik at sensitiviteten bestemt ved vingebor blir for liten.

4. Resultatene av undersökelsen.

Ved prøveserie III består grunnen av ca. 1,5 m med fylling og tørrskorpe, over en meget sensitiv leire. Prøvens vanninnhold har et maksimum på ca. 43%, 3 - 5 m u.t.

Skjærfastheten avtar under tørrskorpen til en minimums verdi, $1,2 \text{ t/m}^2$, i 2 - 4 m's dybde.

Boringen ble avsluttet mot fjell ca. 7 m u.t.

Ved vingeboringene IV og V har man et ca. 3.0 m tykt fyll-lag over en sensitiv leire.

Skjærfastheten ved Vb IV har et minimum $6,5 - 8,5 \text{ m u.t.}$ med $1,5 \text{ t/m}^2$ og ved Vb V $6,0 - 10,0 \text{ m u.t.}$ med $1,3 \text{ t/m}^2$.

Boringene ble avsluttet i henholdsvis 10,5 og 14,5 m's dybde mot fjell.

5. Stabilitet av utgravning.

I bilag 5 er angitt formel og diagram for beregning av stabilitetsforhold ved dyputgravningen. Langs Huitfeldts gate blir gravedybden ca. 6,2 m.

Den midlere skjærfasthet under bunn av utgravningen kan her settes til $1,3 \text{ t/m}^2$. På grunnlag av denne skjærfastheten beregner man en kritisk gravedybde, $D_{krit} \sim 4,3 \text{ m}$, som er vesentlig mindre enn nødvendig gravedybde.

Man må derfor treffe forholdsregler som motvirker en utglidning med opp-pressing av bunnen i utgravningen.

I dette tilfelle må man ramme en spuntvegg til fjell før utgravningen påbegynnes. Avstivninger må placeres etter hvert som man graver seg ned. Her kommer man til å arbeide tett opp til bestående bygninger. Man bør legge stor vekt på en riktig placering av avstivningene.

Når man fjerner massene bak spuntveggene må man alltid være sikker på at man ikke graver ut for dype seksjoner slik at man får utglidning og opp-pressing av bunnen parallelt med Huitfeldts gate. Det kan igjen ha uheldige følger for den allerede nedrammte spuntvegg.

Den del av bygningen som ikke fundamenteres direkte på fjell skal stå på peler til fjell. Dersom man begynner å ramme pelene før en vesentlig del av utgravningen er ferdig, må man være oppmerksom på den omröring av leira som foregår ved pelerammingen. Man reduserer derved skjærfastheten og forverrer stabilitetsforholdene.

I dette tilfelle er det tale om store laster som skal overføres til fjell. For å redusere peleantallet til et minimum vil det være en fordel at man bruker stålpeier.

Korrasjonsfarens vil bli undersøkt og resultatene framlagt i en spesiell rapport.

Konklusjon.

Etter en gjennomgang av de foreliggende resultater for grunnundersøkelser for nybygg ved Oslo Tekniske Skole ble det besluttet å utføre supplerende grunnundersøkelser.

Resultatene av disse viser at kritisk gravedybde for den sensitive leira på tomten er vesentlig mindre enn nødvendig gravedybde.

Man må av denne grunn ramme spuntvegger til fjell før utgravaingen tar til. Avstivningene må plaseres etterhvert som man graver seg ned.

Den del av bygningen som ikke fundamenteres direkte på fjell skal stå på peler til fjell.

For å redusere peleantallet til et minimum vil det være en fordel å anvende stålpeier.

Korrasjonsfaren vil bli undersøkt og resultatene oversendt i en spesiell rapport.

Spesielle problemer med pelerammingen er behandlet i det foregående.

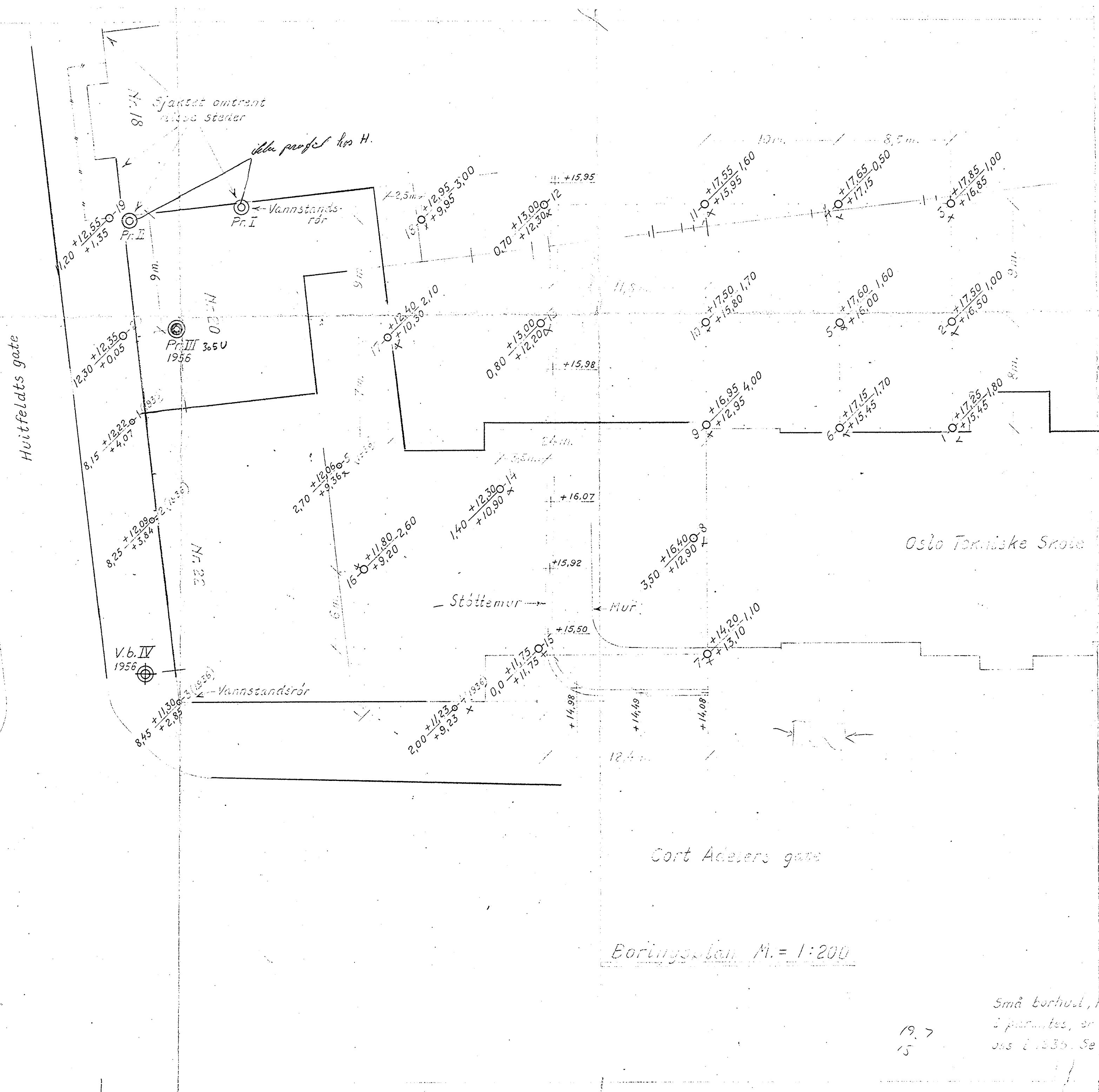
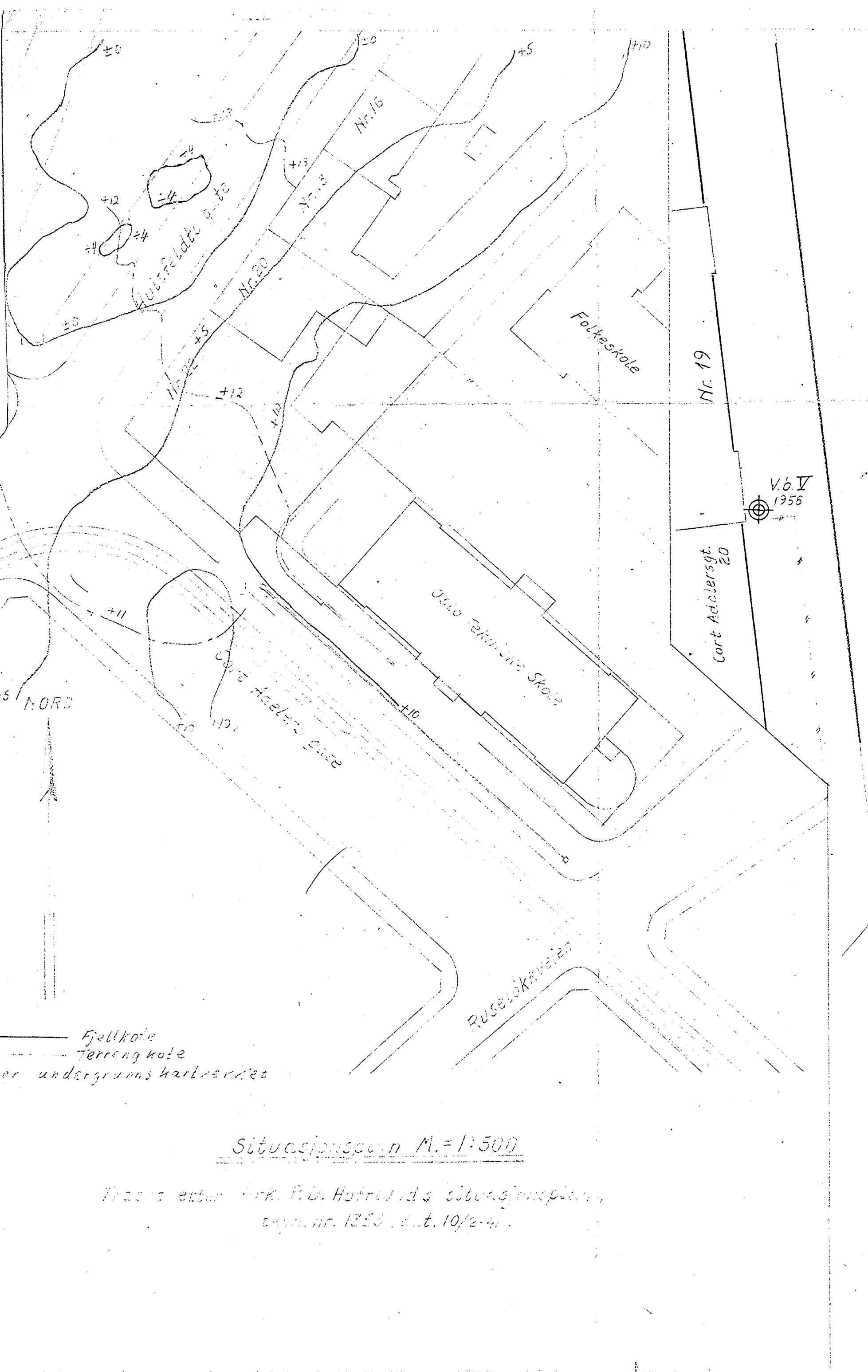
For å imøtegå eventuelle påstander om setninger av bygningene som ligger nærmest byggegruppen, vil det være en fordel for Oslo Kommune at nivellementsboltenes antall økes. Det bør settes bolter i for- og bakgårder i Huitfeldts gate 17 og 19.

Nivelllementer, som føres tilbake til bolter i fjell, vil bli tatt for, under og etter utførelsen av nybygget.

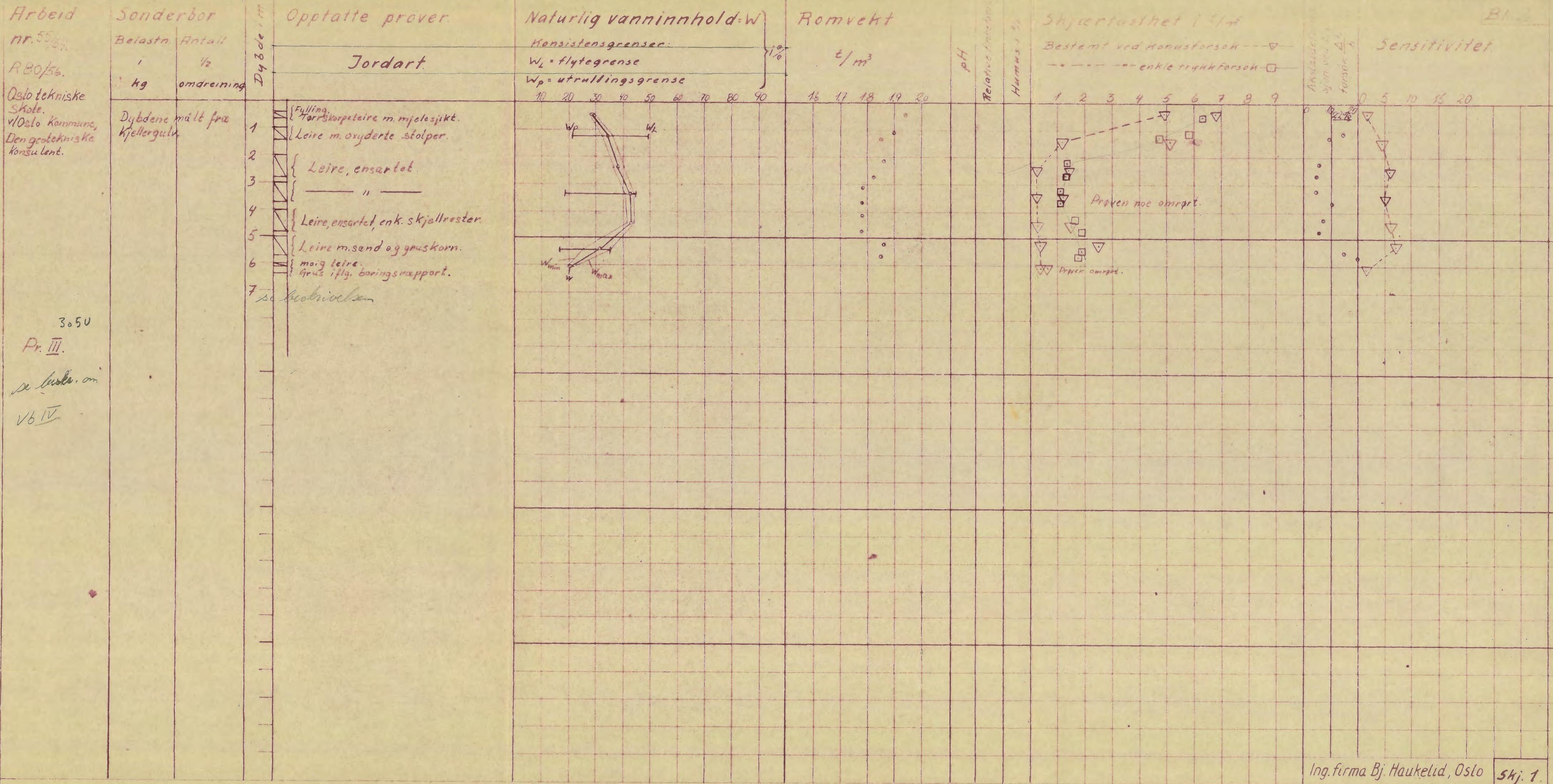
Den Geotekniske Konsulent

F. W. Opsal

F. W. Opsal

Smaa borthud, nr. 1-5, med 1936:
i parantes, er bortlager da det var
hos i 1935. Se videre til s. 164

Arbeid
nr. 55/34
OSLO TEKNISKE
SKOLE
Kote 10,40

Sonderbor.
Belastn. Antall
i
kg
Dug 3 de i m
omdreining

Opptatte prøver.
Jordart.

Naturlig vanninnhold: W
Konsistensgrenser:
 W_c = flytegrense
 W_p = utrullingsgrense
10 20 30 40 50 60

Romvekt
t/m³

1,7 1,8 1,9 2,0 2,1

pF

Humus
%

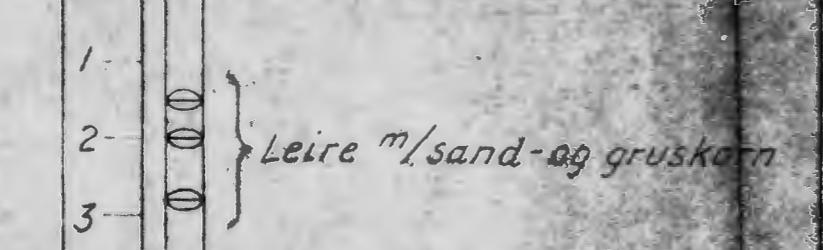
Skjærfasthet i t/m²
Bestemt ved Konusforsøk --- ▲
--- enkle trykkforsøk □

Aksialdeformasj
jon ved triak
forsøk $\frac{\Delta h}{h} \cdot \%$

Sensitivitet
0 5% ved triak
10 20 5 10 15

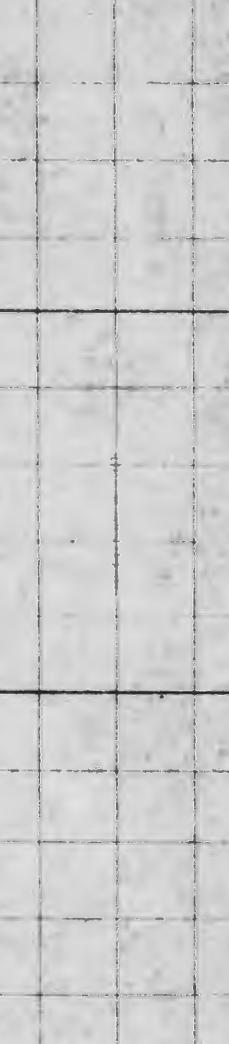
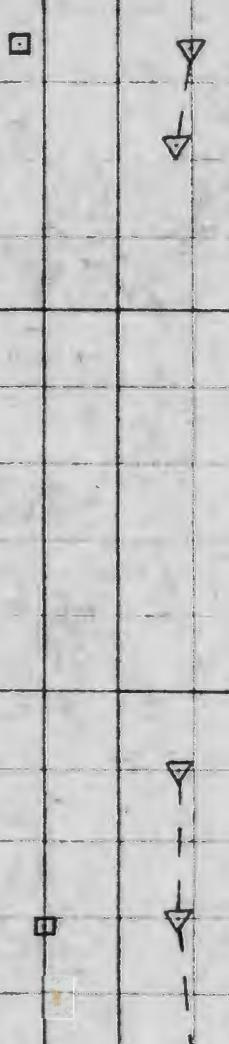
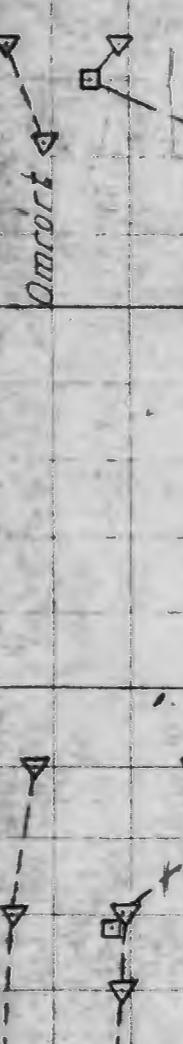
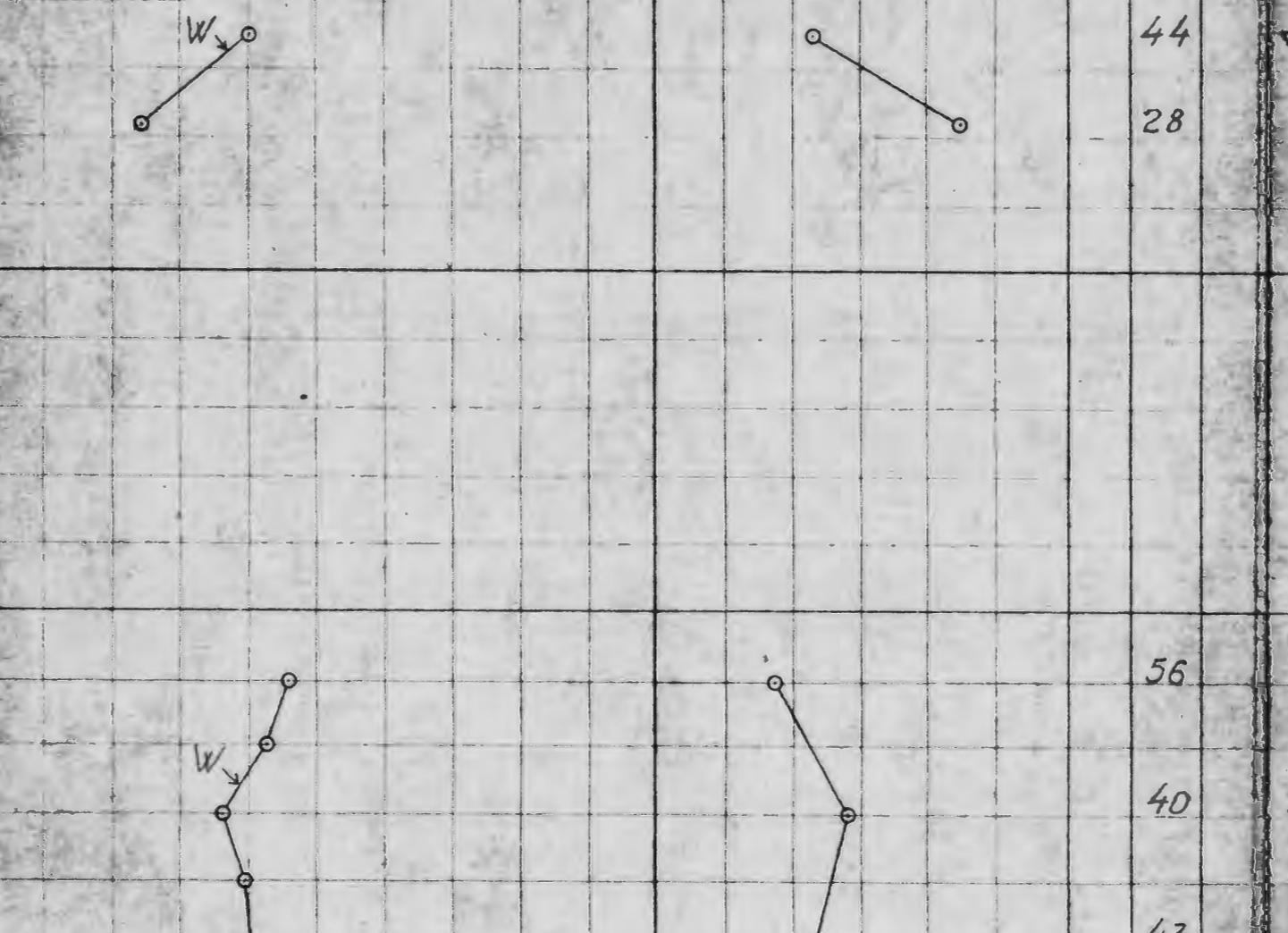
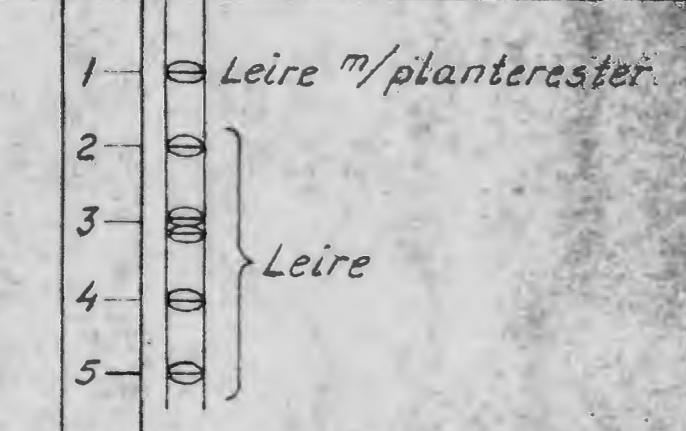
Bk 1

Pr. I

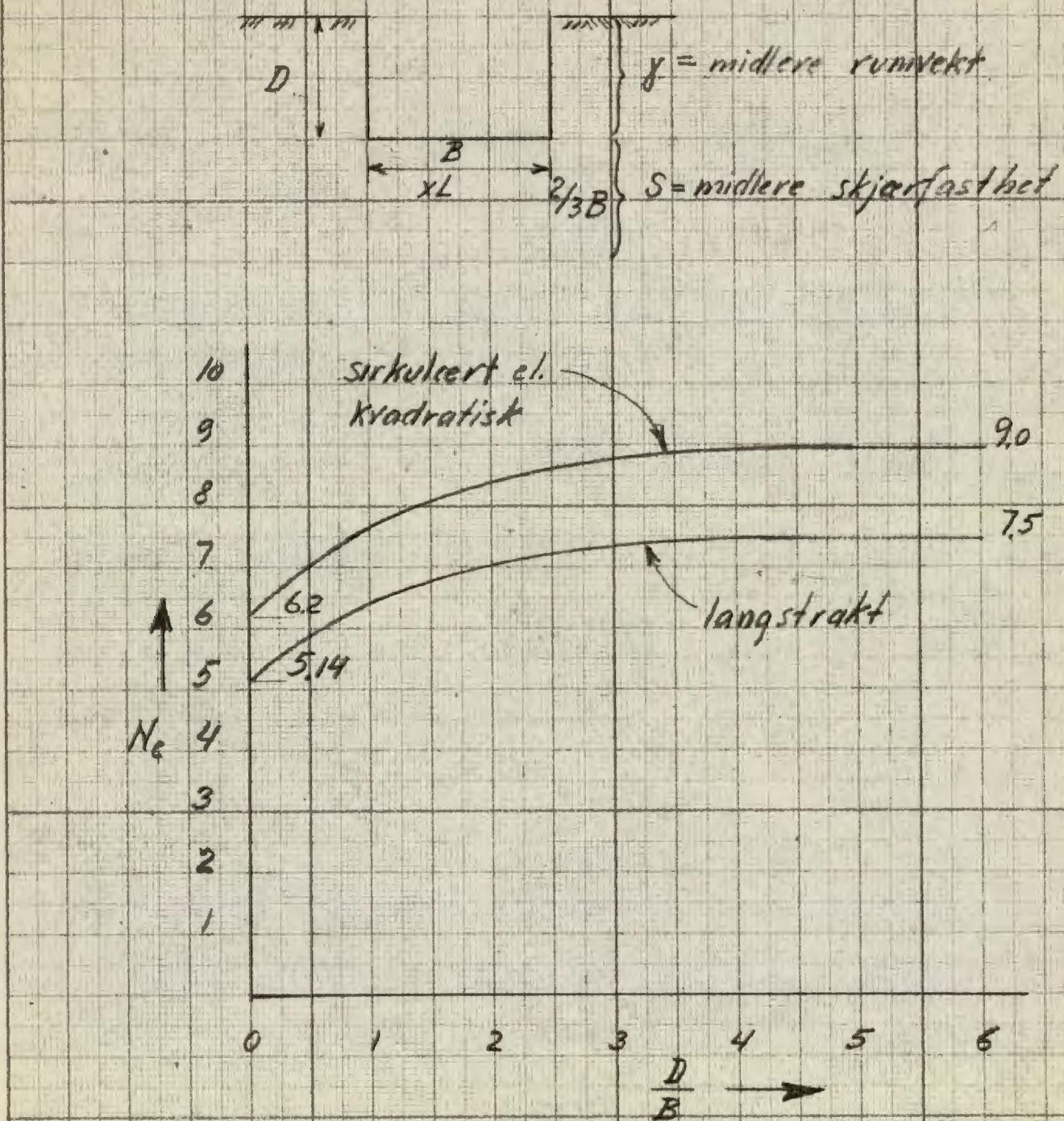

Kote 10,40

Pr. II

Skj. 1

$$y \cdot D_{\text{krit.}} = N_c \cdot S$$

$$\text{eller: } D_{\text{krit.}} = N_c \frac{S}{y}$$

Ved interpolasjon settes

$$N_{(\text{rectangulært})} = (0.84 + 0.16 \frac{B}{L}) \cdot N_{(\text{kvaratisk})}$$